

Сонет про море

Джон Кітс

Невгавно шепче в голому камінні
І дметься, топить тисячі печер,
Аж поки їм, володарка химер,
Лишить Геката древні шуми-тіні.
А це в такому ніжиться лелінні,
Мов цілий світ у злагоді завмер,—
І черепашці висохлій тепер
Уже й не сняться хвилі білопінні.

О ви, з очами змученими! Слід
У морі вам жити їх! Ви, мляві
Від гуркоту чи від солодких нот,
Сидіть і мрійте біля входу в грот,
Аж поки здригнете, почувши в яві
Повноголосий хор океанід.